



24. Can Figueres. Riera de Sant Pere, 88. Museu de Premià de Dalt. Documentada des del segle XIII. Presenta una magnífica façana amb cos central i dos cossos afegits simètricament. Porta adovellada i finestres gòtiques. Bassa de ponent adossada al porxo amb la font de Sant Josep Oriol i el xiprer monumental.



25. Can Berlanga - Can Rosselló. Riera de Sant Pere, 93. El cos de llevant és el més antic. De simetria axial, porta dovellada i finestres gòtiques. Es van afegir diversos cossos destinats a funcions diverses.



26. Can Costa. Riera de Sant Pere, 77. Edifici de planta quadrada, cossos afegits a llevant i a ponent, més baixos; i amb coberta a quatre vessants amb llanternó central. Terrasses de balustrada i balcons de balustres. Torre adossada a l'angle nord.



27. Can Verboom - Cal Grasses - Mas Partellà. Ctra de Premià de Mar, 70. Presenta dos parts diferenciades: l'edifici a llevant amb la torre de factura medieval de cinc plantes: simetria axial, porta adovellada i finestres gòtiques; i l'edifici que mira a sud, posterior, amb la torre del rellotge. Es va intentar unificar la façana amb els esgrafiats dels quals resta una mostra a l'angle esquerre de la façana i el ràfec a sardinell de tot l'edifici. Destaca també el magnífic barri barroc de l'accés de llevant. L'any 1737, el marquès de Verboom, enginyer militar que va participar en la desfeta de Barcelona durant la Guerra de Successió va adquirir el mas Partellà, el va reformar i ampliar. Hi visqué només 8 anys, perquè l'any 1744, Francesc Ribas, llibrer de Barcelona li va comprar la propietat. Finalment, l'any 1882, Joan Grasses adquirí el mas que va vendre als propietaris actuals.



28. Villa Matilde - Can Balet. Riera de Sant Pere, 60. Edifici de factura neoclàssica amb elements eclèctics. Destaquen la cort, la font, el celler...



29. Ca la Tecla Sala - Can Font. Ctra. de Premià de Mar, 2. Gran masia. Destaquen els esgrafiats de la façana.



30. Can Trias - Can Baltà - Castelldaura. Ctra. de Premià de Mar, 1. Casa neoclàssica amb jardins d'estil francès.



31. Can Martí. Riera de Sant Pere, 5. Casa amb frontons laterals. Interessants inscripcions a les llindes.



32. Can Malagrida - Can Blanco. Cr. Josep Carner, 2. Casa amb simetria axial, teulada a 2 vessants amb una torre d'aigües. Destaca la capella neogòtica.

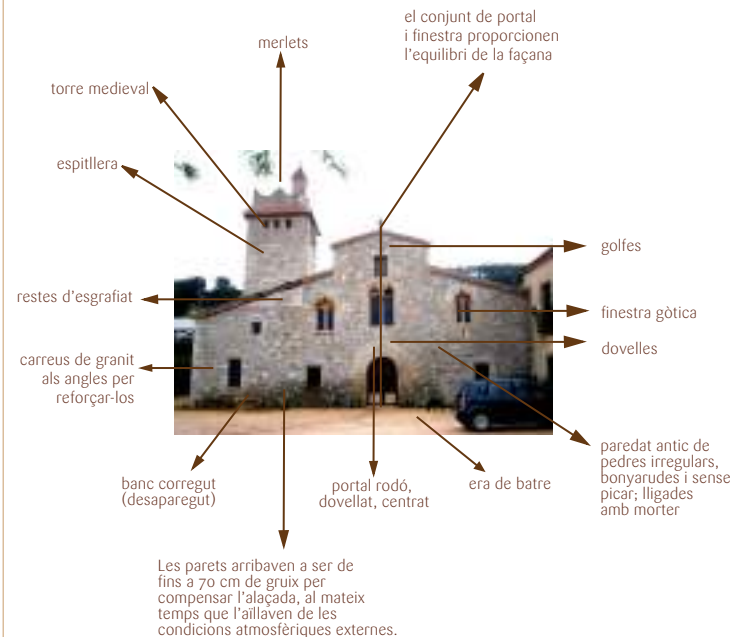


33. Can Cinto Manent - Can Fontanills. Cr. del Ramal, 35. Masia amb coberta a dues aigües, porta central adovellada i finestres gòtiques. Era, pallissa i bassa. Documentada des del segle XIV.



34. Can Fèlix. Cr. Folch i Torres, 5. Masia que es va anar segregant al llarg de les generacions. Cada propietari va seguir un tractament diferent de la seva part de la façana.

FAÇANA PRINCIPAL



Els camins de la Història



Les masies van ser concebudes com a unitats productives i van ser erigides en llocs estratègics, enlairats, prop de torrents, rieres i camins, en una terra fèrtil per l'aportació al·luvial de la Serralada de Marina. L'aigua, necessària per als conreus de regadiu i la generació de força motriu per als molins i les petites fargues; els camins garantien la comunicació amb els pobles veïns i l'intercanvi.

Encara que és probable que existissin des de molt abans, la majoria dels masos de Premià estan documentats des dels segles XIII i XIV, i el seus propietaris van ser els prohoms de Premià, protagonistes del govern municipal. A partir del segle XVII posseir una propietat rural incrementava les possibilitats d'aconseguir hipoteques per invertir en empreses de naturalesa diferent; i molts dels seus propietaris van ser ciutadans poderosos i rics de Barcelona, Mataró i fins i tot, de Perpinyà: industrials, vidriers, taverners, comerciants, etc. que vivien a ciutat i conservaven els masos en mans dels masovers.

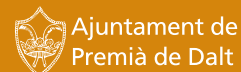
Al segle XIX es documenta el fenomen de l'estiueig que va significar l'expansió de models de vida urbans al món rural, així com la recuperació i renovació de moltes de les antigues masies que es transformen per dotar-se de les comoditats i millores pròpies de l'habitatge de ciutat (aigua potable, banys, telèfon, ràdio, jardí...), d'acord amb els patrons estètics de cada moment.

La industrialització i la fi del món agrícola van buidar de sentit aquests grans masos. Més tard, els anys 1950, 1960 i 1970, en ple desenvolupament, s'urbanitzen les terres segregades de les masies per donar resposta a la demanda del segon estiueig que busca cases més petites, fàcils d'organitzar i poques complicacions domèstiques.

La masia perd tot el sentit i queda relegada a un edifici i un petit jardí que l'envolta. Unes es mantenen com a primeres o segones residències; d'altres, però, resten tancades durant tot l'any i algunes, per últim, són adquirides per ens públics que les rehabiliten per oferir serveis públics als ciutadans.

Quasi bé totes les masies són diferents per quant han estat molt remodelades al llarg del temps, però s'hi donen diversos elements repetitius que permeten establir unes característiques comunes a totes elles, especialment en les façanes principals.

Masies i cases singulars Premià de Dalt



Amb la col·laboració de:



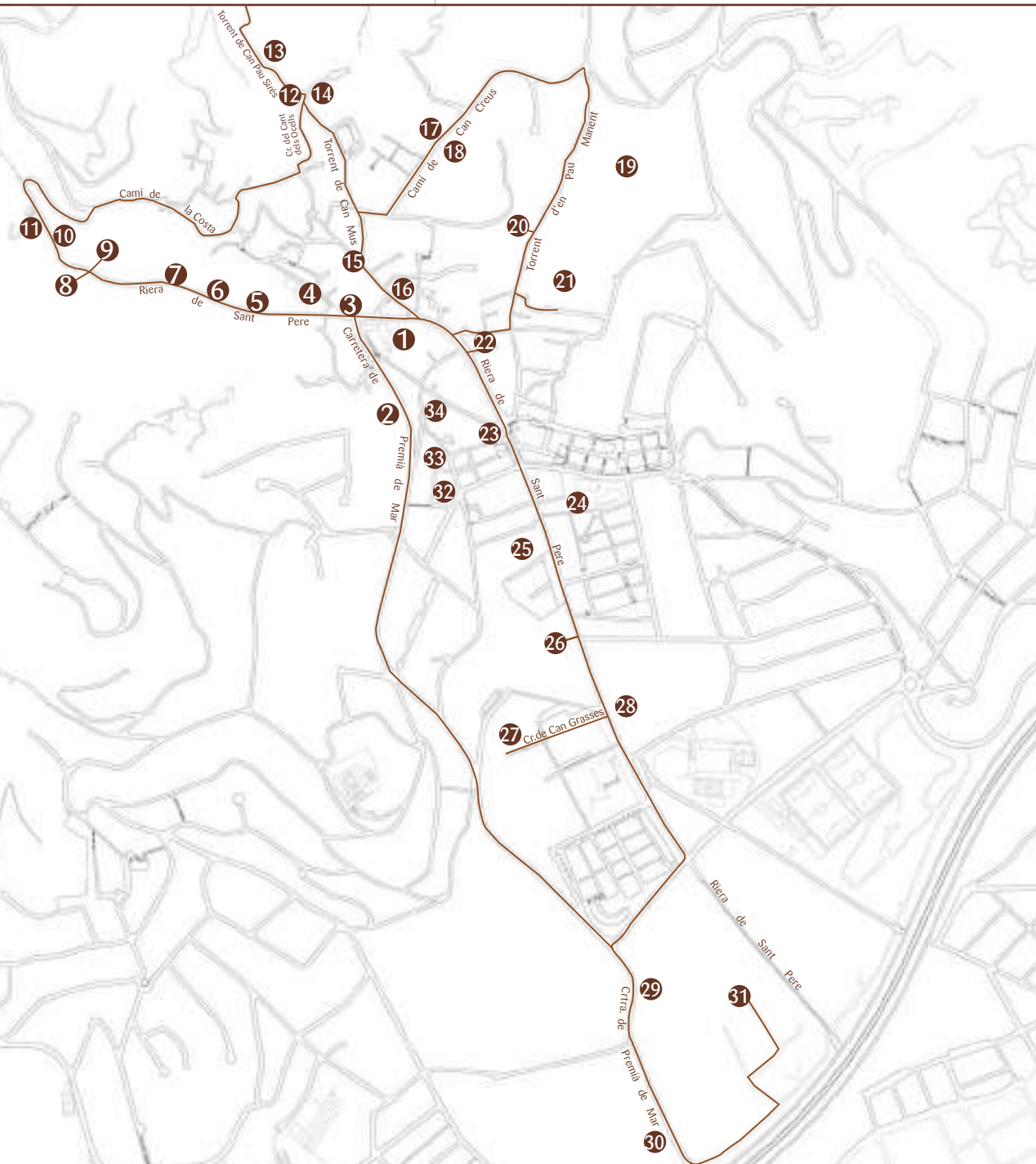
Museu de Premià de Dalt
Riera de St. Pere, 88. Can Figueres
08338 Premià de Dalt

Tl. 93 754 71 21 - 93 693 15 74
Fax 93 693 15 98
museu@premiadedalt.cat
www.museupremiadedalt.com

Horaris administració:
dimarts a divendres, 10 - 15h

Horaris d'obertura al públic:
dimarts a divendres, 17 - 20h
dissabte, 11 - 14h, 17 - 20h
diumenge, 11 - 14h
Agost i Nadal tancat.

Per a visites guiades (mínim 15 persones),
concertar dia i hora.



1. Societat Cultural i Esportiva Sant Jaume - Can Franquesa. Riera de Sant Pere, 147. Al segle XVII fou un dels masos més rics del poble. Destaca la torre medieval que forma l'angle on es recolzen el cos sud, més antic, i el cos que mira a llevant, del segle XIX. La torre es va començar a construir l'any 1554 i va ser acabada l'any 1560. Encara conserva part del matacà i les espitlleres les quals van ser tapiades. Magnífiques pintures murals de galeots al primer pis.



2. Can Pau Cusó-Casa. Segle XIX, façana neobarroca.



3. Can Moles - Can Botey. Trv. de la plaça, 3. Documentat des del segle XIV, originàriament fou el mas Botey fins l'any 1739 quan va ser adquirit per Pere Moles. Bien Cultural de Interés Nacional. Façana barroca, finestres gòtiques i torre defensiva. Rehabilitada com a casa d'estiueig.



4. Can Tay. Riera de St. Pere, 132. Documentada des del segle XIV, va ser rehabilitada l'any 1825 ja com a casa d'estiueig en estil barroc amb esgrafiats.



5. Antic Ajuntament. Plaça de la Vila, 1. Concebut com a escoles municipals per l'arquitecte Bonaventura Bassegoda l'any 1909. Reflecteix l'estil arquitectònic de les fàbriques industrials del XIX, amb la incorporació de nous elements com els maons col·locats a sardinell. De planta i façana historicista: adopta ja elements ornamentals plenament modernistes com la forma de les finestres, la ceràmica i l'ornamentació d'alguns detalls, com els respiralls i els ferros dels balcons.



6. Ca la Cecília. Riera de Sant Pere, 156. Plafons ceràmics modernistas. "Amorcillos" amb el corn de l'abundància.



7. Can Coromina. Riera de Sant Pere, 160. A finals del segle XIX es rehabilita una casa antiga com a gran casa d'estiueig. Modernista.



8. Ca la Maria Puig. Riera de Sant Pere, 164. Masoveria de can Coromina. Casa del segle XVII amb coberta a dues aigües i porta adovellada.



9. Can Cirès. Riera de Sant Pere, 181. Masia amb era central, recuperada com a casa d'estiueig. Documentada des del segle XVIII.



10. Can Riera. Riera de Sant Pere, 180. Gran masia pairal amb coberta a quatre vessants. Ha preservat la documentació des del segle XII, la qual cosa ha permès reconstruir tota la seva història i part de la història del poble. (PINTO, JM. Inedit) La casa prengué el topònim de la riera i la línia familiar ha perdurat fins l'actualitat.



11. Can Grau. Riera de Sant Pere, 184. Documentada des del segle XVII. Façana clàssica amb portal adovellat, coberta a dues aigües i era central.



12. Can Noalart - Can Pau Cirès. Cr. del Cant dels Ocells, 14 Pau Cirès fou el carnisser de Premià a mitjan del segle XVIII. A finals del segle XIX el mas fou rehabilitat en estil neoclàssic ja com a casa d'estiueig. Destaquen les palmeres i tot el sistema de reg i circulació d'aigua que es pot veure pujant cap a can Pi Sol.



13. Can Pi Sol - Can Godàs. Tnt. de can Mus, 31. Fou en els seus orígens una masia que es restaura als voltants del canvi de segle XX en un estil eclèctic ja com a casa d'estiueig. Destaca la decoració ceràmica i de maons a sardinell així com la coberta basilical.



14. Can Mus - Cal Comte. Tnt. de Can Mus, 30. Edifici de teulada a dues aigües amb porxo adossat a l'extrem de la façana de mig dia. Destaquen els potents contraforts i el porxo amb bassa.



15. Can Calons - Mas Soler. Cr. del Sant Crist, 11- 13. Documentat des de l'any 1062 com un complex de producció agrícola molt desenvolupat, propietat dels senyors Sant Vicenç de Burriac els quals l'any 1163 van fer donació a la Seu de Barcelona. Masia amb façana fortificada i matacà.



16. La Torreta. Cr. del Sant Crist, 6. Casa d'estiueig de nova planta, construïda en ple Modernisme, imita les cases alpines. Presenta detalls ornamentals propis d'aquest estil: esgrafiats, tractament de les fustes, forja...



17. Can Creus. Camí de can Creus, 11. Rehabilitada durant el modernisme, per esdevenir casa d'estiueig. Façana modernista, esgrafiats florals, ornamentació ceràmica. Conserva encara la porta amb dovelles de granit.



18. Can Sentmenat - Mas Pi. Camí de can Creus, 12. En els seus orígens va ser una masia, rehabilitada al segle XX com a casa d'estiueig. Estil neoclàssic.



19. Can Botey - Can Casadellà. Cr. de la Cisa, 53. L'antiga masia Castlar fou rehabilitada a principis del segle XX com a casa d'estiueig. D'estil neoclàssic amb dos cossos porticats simètrics adossats a est i oest respectivament i era central. Té un caire indià. Interessants inscripcions als llindars.



20. Can Pau Manent. Tnt. can Pau Manent, 35. Edifici amb els frontons laterals i era central. Documentada des del segle XVIII, rehabilitada com a casa d'estiueig.



21. Can Vallerià. Pg. Coromina, 32. Teulada a dues aigües amb simetria axial, porta adovellada i era central. Encara conserva les hortes. Hi va viure el poeta Vallerià Pujol.



22. Can Terrís. Ptge. Cooperativa, 14. Documentada des del segle XIII. Façana fortificada amb ornamentació posterior de ceràmica.



23. Can Batalla. Riera de Sant Pere, 107-109. Construïda l'any 1886 per un dels propietaris de la fàbrica tèxtil de la qual es conserva la xemeneia. Estil eclèctic.